

Весняна ніч

Антонич Богдан-Ігор Васильович

Настурцій ніч і ніч конвалій
Пливе музика радієва.
В саду тривожний жду — ніч палить —
тебе, далека зоре, Єво!

Карузо ночі — тенор місяць
у скриньці радієвій кличе.
Для наших дум замало місця,
кохання вічна таємнице!

І для сердець замало світла,
землі замало і п'яніння!
Вітри ранкові, наче мітли,
з стежок змітають ніч весінню.

Постійна адреса: http://ukrlit.org/antonych_bohdan_igor_vasyliovych/vesniana_nich